

Til socialministeren (14/5 98) af:

Tove Fergo (V):

»Kan Den Sociale Ankestyrelse i en børnesag, hvori forældremyndighedsindehaveren skriver til Ankestyrelsen med anmodning om en oplysning vedrørende sagsbehandlingen, i en svarskrivelse nægte at give oplysningen, men henviser til, at anmodningen skal tilgå Ankestyrelsen gennem den pågældendes beskikkede advokat?«

Supplerende svar (22/6 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Socialministeriet har bedt Den Sociale Ankestyrelse om bemærkninger til brug for min besvarelse af spørgsmålet.

Den Sociale Ankestyrelse har til Socialministeriet givet følgende svar på spørgsmålet:

»Ankestyrelsen skal indledningsvist bemærke, at det følger af forvaltningslovens § 8, stk. 1, 1. pkt., at den, der er part i en sag, på ethvert tidspunkt af sagens behandling kan lade sig repræsentere eller bistå af andre.

I medfør af bistandslovens § 124, stk. 2, er der tilbud om vederlagsfri advokatbistand til bl.a. forældremyndighedens indehaver i sager om anbringelse af børn uden for hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Det gælder i alle sagens faser, dvs. i børn og unge-udvalget, Ankestyrelsen og i landsretten.

Besvarelsen af spørgsmålet gør det nødvendigt at skelne mellem 2 situationer. Den ene, hvor en børnesag verserer i Ankestyrelsen, og den anden, hvor sagen verserer i landsretten, som følge af at indehaveren af forældremyndigheden har indbragt Ankestyrelsens afgørelse for landsretten.

Når en part i forbindelse med børnesagens behandling i Ankestyrelsen er repræsenteret af en anden, eksempelvis en advokat, bør henvendelser fra myndigheden om sagens behandling og om sagens afgørelse normalt gives til den pågældende partsrepræsentant, jf. Vejledning om forvaltningsloven, Justitsministeriet 1986, p. 28, pkt. 43.

Ifølge Folketingets Ombudsmands Beretning, FOB 1992, p. 367 – 369 vedrørende egen-drift undersøgelse af 100 principielle sager i Ankestyrelsen, følger det af forvaltningslovens § 8, at en myndighed udelukkende skal korrespondere med partsrepræsentanten, når udøvelsen af

partsbeføjelserne i en sag er overladt til denne. Dette er begrundet ud fra et ordensmæssigt hensyn. Dertil kommer, at såfremt myndigheden korresponderer med både parten selv og partsrepræsentanten, kan det fremkalde usikkerhed med hensyn til hvem, parten eller partsrepræsentanten, der skal føre sagen og gøre partsbeføjelserne gældende. Den mest hensigtsmæssige måde for myndigheden til at sikre, at partsbeføjelserne varetages, er derfor at myndigheden brevveksler direkte med partsrepræsentanten.

Det er således i overensstemmelse med forvaltningslovens § 8, samt Folketingets Ombudsmands generelle bemærkninger, at Ankestyrelsen i en børnesag, som verserer i Ankestyrelsen, henviser forældremyndighedens indehaver til at stille eventuelle spørgsmål gennem sin partsrepræsentant, når parten har valgt at lade sig repræsentere af en anden.

Såfremt indehaveren af forældremyndigheden vælger ikke at lade sig repræsentere af en anden, kan den pågældende selv rette henvendelse til Ankestyrelsen i sagen. Tilsvarende kan indehaveren af forældremyndigheden selv rette henvendelse til Ankestyrelsen, når sagen ikke indbringes for landsretten og partsrepræsentationen er ophørt.

Når en børnesag verserer i landsretten, jf. bistandslovens § 129, skal eventuelle spørgsmål til Ankestyrelsen fra parten eller dennes partsrepræsentant besvares af kammeradvokaten, som fra sagens indbringelse for landsretten repræsenterer Ankestyrelsen.

Det fremgår af bistandslovens § 130, stk. 2, at børnesager behandles efter retsplejelovens regler om borgerlige sager, herunder kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse. Formålet hermed er, at der i børnesager er behov for samme retsgarantier som ved denne type af sager.

Efter retsplejelovens kapitel 43 a, § 470, stk. 2, beskikker retten en advokat til at varetage partens tarv. Praksis er i overensstemmelse hermed, idet landsretten altid beskikker advokat for den forældremyndighedsindehaver, der har begæret sagen forelagt for landsretten til prøvelse.

Såfremt en forældremyndighedsindehaver ønsker sig repræsenteret af en trediemand, som ikke falder ind under retsplejelovens § 260, stk. 2 og 3 anførte personkategorier om rettergangsfuldmægtige, er situationen den, at forældremyndighedsindehaveren har fået beskikket en